

Viem, čím budem a prečo

Viem, čím budem, lebo som si určil svoje ciele a hodnoty. Myslím si, že v mojom veku ešte mnohí moji rovesníci nevedia, čo chcú robiť, ale ja v tom mám jasno už dlhšiu dobu.

Budem futbalistom. Viem to od svojich piatich rokov. Veľa detí chce byť policajtmí, hasičmi, kozmonautmi, ale ja som vždy chcel byť iba futbalistom. Ničím iným! Je to moja láska i vášeň. Pohltilo ma to už v skorom detstve. Teraz mám sedemnásť a snažím sa užívať si túto hru v každom jednom tréningu, lebo už viem, čo je to byť vážne zranený. Moje zranenie ma nezlomilo, skôr zocelilo. Možno mi zobralo niečo zo svalov a kondície, ale dalo mi omnoho viac. Ukázalo mi, ako strašne milujem futbal. Teraz si chcem užiť každý jeden moment na ihrisku. Snažil som sa zobrať svoje zranenie z tej pozitívnej stránky. Od malička som vedený k víťazstvám a myslím si, že som vyhral nad zranením a posunulo ma to ešte vyššie k mojim cieľom. Futbal je moje hobby a som veľmi blízko k podpísaniu prvej profesionálnej futbalovej zmluvy. Je to až neuveriteľné! Nie je krásne robiť to, čo milujete, a ešte k tomu dostávať aj nejaké peniaze? Je to pre mňa záväzok neustále sa zlepšovať a dať do toho všetko, aby som sa odvd'ačil trénerom a vedeniu športového klubu za prejavenu dôveru. Prečo som sa dostal k profesionálnej zmluve? Lebo viem, čo chcem a čím budem. Dávam do toho všetko a budem ešte viac. Ešte som veľa nedosiahol, stále sa musím zlepšovať a držať nohami na zemi s pokorou a skromnosťou. Lebo iba tak sa niekam dostanem. Všetko to začína v prístupe a tvrdej práci, ktorá je najdôležitejšia. Táto tvrdá práca ma doviedla až tam, že som si obliekol dres so slovenským znakom na hrudi a som za to nesmierne vd'ačný, lebo o tom sníva takmer každý chlapec na Slovensku. Vybral som si svoju cestu a pôjdem po nej sebavedomo, ale s rešpektom a pokorou. Som pripravený na to, že dostanem pár faciiek a aj možno sa mi postavia do cesty prekážky, ale budem sa ich snažiť svojou vierou a tvrdou prácou prekonať. Lebo šťastie praje pripraveným a ja sa snažím byť pripravený.

Chcel by som preto odkázať všetkým, aby išli za svojimi cieľmi a snažili sa ich naplniť. Všetci máme právo robiť to, čo nás baví, tak si to užívajme, veď život je krásny. Akokoľvek budeme úspešní, buďme pokorní a vd'ační. Robme to, čo nás baví, a naplno.

Dávid Hancko, žiak III.A, Spojená škola – Športové gymnázium, Rosinská cesta 4, Žilina